

NGU-rapport nr. 86.173

Grusregisteret i Tydal kommune
Sør-Trøndelag fylke

Norges geologiske undersøkelse

Leiv Eirikssons vei 39, Postboks 3006, 7001 Trondheim - Tlf. (07) 92 16 11
Oslokontor, Drammensveien 230, Oslo 2 - Tlf. (02) 50 25 00

Rapport nr.	86.173	ISSN 0800-3416	Åpen/ <u>Fortrolig til</u>
Tittel:			
Grusregisteret for Tydal kommune, Sør-Trøndelag fylke			
Forfatter:		Oppdragsgiver:	
Roar Nålsund		Norges geologiske undersøkelse Fylkeskartkontoret i Sør-Trøndelag	
Fylke:		Kommune:	
Sør-Trøndelag		Tydal	
Kartbladnavn (M. 1:250 000)		Kartbladnr. og -navn (M. 1:50 000)	
Trondheim, Røros		1721-2 Essandsjøen 1720-1 Stugusjøen 1721-3 Tydal 1720-4 Ålen	
Forekomstens navn og koordinater:		Sidetall:	37 Pris: 60,-
28 forekomster		Kartbilag:	
Feltarbeid utført:	Rapportdato:	Prosjektnr.:	Prosjektleder:
August 1985	14.1 .86	2309.16	Roar Nålsund
Sammendrag:			
Formålet med undersøkelsen har vært å frambringe en grov oversikt over sand- og grusreservene i Tydal kommune. Arbeidet er utført i tråd med retningslinjene for det landsomfattende Grusregisteret. Alle kjente massetak og veinære avsetninger er befart, og i de fleste tilfeller også kartlagt og volumberegnet i den utstrekning de har vært praktisk tilgjengelig. Det er gjort en enkel prøvetaking av løsmassene (vesentlig i massetak) for å kunne gi en orienterende kvalitetsvurdering på grunnlag av mineral- og bergartstilstandene.			
Innenfor kommunen er det registrert tilsammen 27 forekomster med sortert sand og grus og et nedlagt steinbrudd. De aller fleste av disse er volumberegnet og et grovt overslag gir tilsammen ca. 15 mill. kbm (fast kubikkmeter). Kommunen er rikelig forsynt med sortert sand og grus sett i forhold til befolkningen, men et flertall av de prøvetatte forekomstene består av masser som er glimmerrike og har et høyt innhold av meget svake bergartskorn.			
Rapporten inneholder også orienterende resultater om bl.a. volum, arealbruk og kvalitet m.h.p. vei- og betongformål for de fleste av forekomstene (sprøhet, flisighet, abrasjon). Måling av radioaktiv stråling (gamma-) fra grusforekomstene viser lave og normale verdier målt i mikrorøntgen/time. Målingene er utført før Tsjernobyl-ulykken.			
Emneord	Ingeniørgeologi	Ressurskartlegging	
Fallprøve	Grusregister	Volum	
Byggeråstoff	Kvalitetsvurdering	Fagrappo	

INNHOLD

Forord

1. Konklusjon.....	5
2. Antall forekomster, volum og arealbruk.....	5
3. Beliggenhet og kvalitet.....	6
3.1 Veibygging.....	6
3.2 Betongformål.....	7
4. Radioaktiv stråling (gamma-) fra grusforekomster.....	8
5. Litteratur.....	9

Figurer: Forekomstkart.....	10
Fallprøveresultater.....	11
Radioaktiv stråling.....	12

Tabell 1 til 7.....	13 til 21
---------------------	-----------

Vedlegg: Sand og grus til byggeråstoff/ Generelt om Grusregisteret.....	23
--	----

Sand- og grusressurskart i målestokk 1:50 000:	
1721II Essandsjøen	
1721III Tydal	
1720I Stugusjøen	

FORORD

Forberedelsene til etablering av Grusregisteret i kommunene startet vinteren 1985 med gjennomgåelse av tilgjengelige opplysninger fra geologisk litteratur, Statens Vegvesens og NGUs arkiver samt flybildetolkning (bilder utlånt fra Fylkeskartkontoret i Sør-Trøndelag). Feltregistreringene ble utført sommeren 1985 av Roar Nålsund. Innsamlede data er bearbeidet og lagt inn i NGUs sand- og grusdatabase. Statens vegvesen har gitt økonomisk støtte til prosjektet.

Trondheim, 14.november 1986

Peer R. Neeb

Peer-Richard Neeb

seksjonssjef

Dag Ottesen

Dag Ottesen

prosjektleder

Roar Nålsund

Roar Nålsund

saksbehandler/forfatter

BYGGERÅSTOFFSITUASJONEN I TYDAL KOMMUNE

1. Konklusjon

KOMMUNEN HAR STORE RESERVER MED SORTERT SAND OG GRUS SETT I FORHOLD TIL INNBYGGERTALLET. DE REGISTRERTE FOREKOMSTENE LIGGER VESENTLIG LANGS MED ELVENE NEA, LØDØLJA OG TYA. MASSENES KVALITET ER STERKT VARIERENDE, BÅDE MED HENSYN PÅ VEI-OG BETONGFORMÅL.

19 av i alt 27 registrerte sand og grusforekomster er volumberegnet til omlag 15 mill.kbm (fast kubikkmeter). Det reelle volumet er noe større, fordi det ligger en del avsetninger inne på fjellet ved grensen mot Sverige som verken er kartlagt eller befart i tilknytning til Grusregisteret. Materialet i de fleste forekomstene er rikt på grovt materiale som grus og stein.

Av det totale forekomstarealet er omkring 26% kortsliktig båndlagt av arealbruk som er uforenlig med uttak av masser. På grunn av dette er bare 11.9 mill.kbm sand og grus "tilgjengelig". Reservene av sand og grus er vesentlig knyttet til dalførrene med volummessige konsentrasjoner ved Aungrenda, Gammelvollsjøen og Stugusjøen. De største enkeltforekomstene er 9 Løvøya og 14 Rotodden som begge inneholder ca.2.2 mill.kbm. sand og grus.

Et flertall av de prøvetatte forekomstene har et høyt innhold av både glimmerkorn i sandfraksjonen og meget svake bergartskorn i grusfraksjonen. Dette fører til en betydelig forringelse av massenes egnethet både med hensyn på vei- og betongformål. En kvalitetsmessig vurdering av de tre hovedområdene på grunnlag av av de tre faktorene mekanisk styrke (sprøhet), meget svake bergartskorn og glimmerkorn, gir følgende grove rangering med hensyn på anvendelser til veiformål:

1. Stugusjøen
2. Gammelvollsjøen
3. Aungrenda

Blant enkeltforekomstene ser 15 Rotodden ut til å inneholde det best egnede materialet til veibygging vurdert ut fra styrke. For å kunne utføre en tilsvarende vurdering av egnethet til betong, bør det utføres prøvestøping med materiale fra utvalgte forekomster, fordi det er usikkert i hvilken grad innholdet av svake bergartskornene vil kunne redusere betongens trykkstyrke.

2. Antall forekomster, volum og arealbruk

AV TOTALT 28 REGISTRERTE FOREKOMSTER ER 19 VOLUMBEREGNET TIL Å INNEHOLDE CA.15MILL.KBM. MED SORTERT SAND OG GRUS. BEBYGGELSE, VEI, DYRKET MARK OG MASSETAK BÅNDLEgger OMKRING 26% AV DET TOTALE FOREKOMSTAREALET. RESTEN FORDELER SEG PÅ SKOG OG HØYFJELLSOMRÅDER.

De 28 forekomstene er fordelt på 27 med sorterte masser og et nedlagt steinbrudd. Bare et fåtall av dem er rene sandavsetninger. De største forekomstene er 9 Løvøya og 14 Rotodden, hver med 2.2 mill.kbm., 20 Øvermoen med 2.0 mill.kbm., 5 Aungrenda med 1.7 mill.kbm, og 15 Rotvollen med 1.5 mill.kbm. sortert sand og grus.

Det registrerte volum på 15 mill.kbm. representerer et minimumsanslag over de totale reservene. I praksis er de noe større. Områdene øst i kommunen har noen avsetninger som består av sorterte masser. En del lett synlige og karakteristiske terrengformer som rygger og terrasser i landskapet tyder på dette (Sollid og Sørbel 1981). Men siden området er veiløst, er forekomstene på kort sikt uinteressante med hensyn på uttak. De er derfor verken befart eller flyfototolket (mangel på egnede flyfoto) og er således ikke registrert i Grusregisteret.

3. Beliggenhet og kvalitet

DE REGISTRERTE GRUSFOREKOMSTENE FINNES I HOVEDSAK LANGS ELVENE NEA, LØDØLJA OG TYA MED VOLUMMESSIGE KONSENTRASJONER OMKRING AUNGRENDA, GAMMELVOLLSJØEN OG STUGUSJØEN. DEN MEKANISKE STYRKEN HOS MASSENE VARIERER MYE MELLOM DE ENKELTE FOREKOMSTENE (VEIFORMÅL). SANDEN I EN REKKE AV FOREKOMSTENE ER NOE MERE VANNKREVENDE ENN "NORMALT" (BETONGFORMÅL).

Forekomstene ligger relativt jevnt fordelt langs de tre nevnte elvene (Figur 1). Kommunesenteret Ås med kommunens høyeste befolkningstetthet ligger i et grusfattig område. Høyfjellsområdene i den vestlige halvdelen av kommunen er "befart" ved flyfototolkninger som viser at det her finnes lite med sorterte avsetninger. I de østlige høyfjellsområdene mellom Sylene i sør og fylkesgrensen i nord finnes en del avsetninger som nevnt ovenfor.

Vurderingene av sand-og grusforekomstenes kvalitet med hensyn på byggetekniske formål skjer ved hjelp av grove visuelle undersøkelser, som bestemmelse av materialets bergarts- og minaralsammensetning. I tillegg er det utført mekaniske laboratorietester på prøver fra 8 av forekomstene (sprøhet og abrasjon). Vurderingene nedenfor forutsetter bl.a. at eventuelle krav til kornstørrelsesgradering er ivaretatt.

3.1 Veibygging

Fordelingen av ulike bergartstyper i en grusprøve gir orienterende informasjon om materialets egnethet til veibygging. Det er benyttet materiale fra fraksjon 8.0-16.0mm til tellingene. De kambro-silurske bergartene metagråvakke, garbenskifer, glimmerskifer, fyllitt, gabbro og amfibolitt har overveiende svak mekanisk styrke og utgjør arealmessig ca.80% av kommunen. Tellingene viser at prøvene er dominert (40 - 95%) av

grunnfjellsbergartene fra området langs grensen mot Sverige (granitt og granittisk gneis) på tross av liten arealmessig utbredelse (ca.20%). Disse antas å være blant de sterkeste bergartene innen kommunen. Innholdet av meget svake bergartskorn (forvitrede eller svært bløte korn) er gjennomgående høyt. Bare forekomstene ved Stugusjøen og 28 Stordalen, og i en viss grad 1 Fossevangen og de øst for Gammelvollsøen ser ut til å ha et lavt innhold av de svakeste kornene.

Bestemmelse av sprøhet og flisighet (motstand mot nedknusing / gjennomsnittlig kornform) for noen av forekomstene, viser at det er stor forskjell mellom de beste og dårligste massene (Figur 2). 17 Storbekken og 15 Rotvollen synes å inneholde de sterkeste materialene fordi de oppnår relativt lave sprøhetsverdier ved fallprøven samtidig som de har et lavt innhold av meget svake bergartskorn. Disse massene kan brukes på alle typer veier innen kommunen, også de mest trafikkerte. En abrasjonsverdi for materiale fra 15 Rotvollen på 0.31, viser at det sannsynligvis er meget godt egnet som tilslag i asfaltdekke. I og med at 17 Storbekken på det nærmeste er utdrevet, bør massene fra 15 Rotvollen for framtiden reserveres til veiformål.

Analysene fra 5 Aungrenda antyder at materialet herfra er blant de svakeste i kommunen styrkemessig sett sammenliknet med de andre prøvetatt forekomstene. En sprøhet på 67% viser at grusen yter liten motstand mot nedknusing, og det høye innholdet av meget svake korn (26%) peker i samme retning. Så svake materialer bør ikke brukes til veiformål på en slik måte at de får påvirke veiens levetid.

3.2 Betongformål

Innholdet av frie glimmerkorn har innflytelse på betongsandens vannbehov. Økende glimmermengde i sanden gir økt behov for vann for å kunne ivareta mørtelblandingens bearbeidbarhet. Dette krever igjen økt bruk av cement for ikke å få redusert den ferdige betongens trykkstyrke, som i sin tur fører til et dyrere produkt. Glimmermineralene opptrer meget finkrystallinsk i den skifriga bergarten fyllitt. Korn fra denne bergarten blir derfor telt sammen med de frie glimmerkornene i den mest finkornete av fraksjonene. En benytter fraksjonene 0.125-0.250mm og 0.5-1.0mm.

Glimmerinnholdet i sanden er jevt over høyt. I den groveste fraksjonen (0.5 - 1.0mm) har 8 av 13 prøver et glimmerinnhold på mellom 8 og 15% av totalt telte korn, mens i den fineste fraksjonen har 11 av 13 prøver et glimmer- og skiferkorninnhold på mellom 9 og 39%. Det er vanskelig å forutsi hvor store utslag dette kan gi. Men det vil sannsynligvis ikke skape problemer av betydning for betong til vanlig "husbruk".

En dobling av glimmerinnholdet fra 8 til 16% vil kunne gi en økning av vannbehovet på omkring 10%. Beregningen bygger på bruk av Powers vannbehovsindeks. Vanligvis inneholder norsk sand

omkring 0-7% glimmerkorn, men erfaringer fra Grusregisteret viser at det er store regionale forskjeller avhengig av bergartsfordelingen i området. Glimmerinnholdet i en del av forekomstene er vist i tabell 4. Det understrekkes at det er knyttet en del usikkerhet til det enkelte tellingsresultat.

Et lavt innhold av meget svake bergartskorn har liten eller ingen innflytelse på betongstyrken innenfor de laveste fasthetklassene som C15 og C25. Når innholdet kommer opp i betydelige andeler som 20-30% (se tabell 4), vil styrkereduksjonen bli merkbar. Men bare en prøvestøping med materiale fra utvalgte forekomster kan gi svar på hvor stor reduksjonen blir.

4. Radioaktiv stråling (gamma-) fra grusforekomster

MÅLINGER AV GAMMASTRÅLINGEN FRA 12 FOREKOMSTER VISER AT STRÅLINGSINTENSITETEN ER LAV.

Som en rutineundersøkelse knyttet til den regionale sand- og grusregistreringen, er det utført noen målinger (august 1985) av den radioaktive strålingen (gammastråling) fra sorterte løsmasser. Målingene er gjort i massetak hvor vegetasjonsdekket er fjernet.

Bakgrunnen for målingene er kunnskaper om at høyradioaktiv grus forårsaker dannelses av den radioaktive gassen radon. I rom med betongvegger som inneholder slik grus, vil gassen bli produsert. Mengden kan bygge seg opp hvis ventilasjonen er dårlig. Dette gjelder i første rekke kjellerom, men gassen vil kunne trekke opp i overliggende oppholdsrom. Ved innånding av radongass, vil noe av denne spalte videre til faste radioaktive partikler som setter seg på lungevevet. Dette kan forårsake lungekreft.

Målingene i Tydal kommune viser at strålingsintensiteten fra avsetningene ikke er større enn det som regnes for normal og ufarlig bakgrunnsstråling. Det er i alt utført 13 målinger, hvorav 1 er gjort i et steinbrudd (Figur 3). Resultatene varierer mellom 5 og 11 mikrorøntgen/time ($\mu\text{R}/\text{h}$). Svenske krav sier at intensiteten minst må være oppe i $30 \mu\text{R}/\text{h}$ på byggegrunn før det er behov for nærmere undersøkelser i felt.

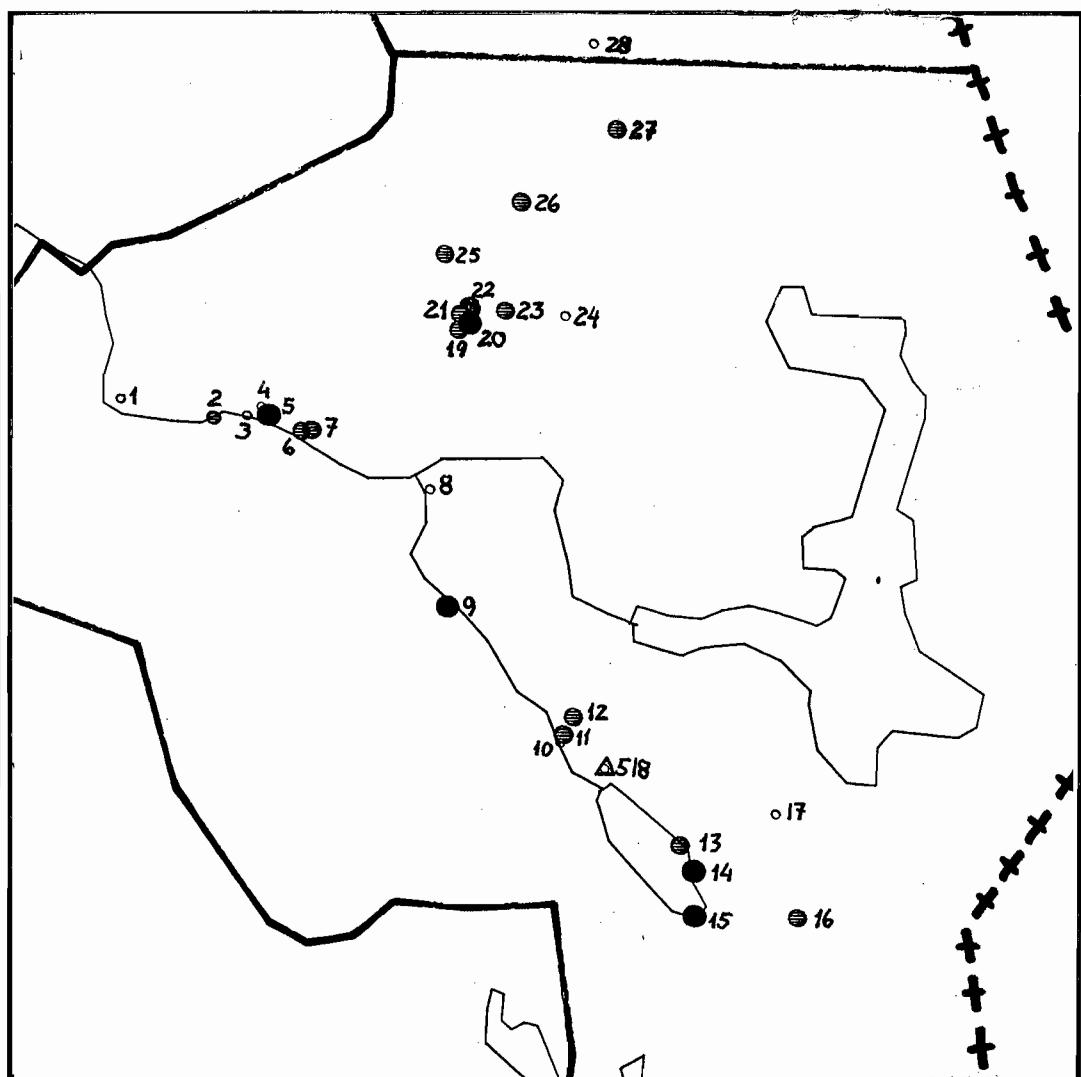
Målingene er gjort med et instrument av type Bertold nr.3, Geratetyp LGS/C, F.nr.000896. Intensiteten er avlest i impulser pr. sekund og regnet om til mikrorøntgen/time ved multiplikasjon med faktor 0,2.

5. Litteratur

- Bakke,I 1978: Beskrivelse til berggrunsgeologisk kart
1720I Stugusjøen, M 1:50 000. Norges geologiske
undersøkelse, Bulletin 339.
- Løken,O.H. 1956: Kvartærgeologiske undersøkelser i området
omkring Aursjøen. Upublisert hovedfagsoppgave.
UiO, Geografisk institutt.
- Moberg, N. 1965: Isavsmeltingsstudier i og omkring sydlige
deler av Tydal. UiB, Geologisk institutt avd.B.
Upublisert hovedfagsoppgave.
- Nålsund,R. 1984: Visuell kvalitetsvurdering av naturgrus til
veiformål. En metodebeskrivelse. Norges geologiske
undersøkelse, Rapport nr.84.078.
- Sollid,J.L og Sørbel,L. 1981: Kvartærgeologiske verneverdige
områder i Midt-Norge. Miljøverndepartementet, Avdeling
for naturvern og friluftsliv. Rapport T-524.
- Stokke,J.A. 1986: Grus- og pukkregisteret. Innhold og
feltmetodikk. Norges geologiske undersøkelse,
Rapport nr.86.126.
- Wangen,O.P. og Backe-Hansen,O. 1976: Kartlegging og orienterende
prøvetaking av grusforekomster i Sør-Trøndelag fylke.
Del A: Områdene syd for Trondheimsfjorden øst for
Orkdalen (inklusive Orkdalen). Statens Vegvesen,
Veglaboratoriet. Oppdrag U98A. Rapport nr.1.

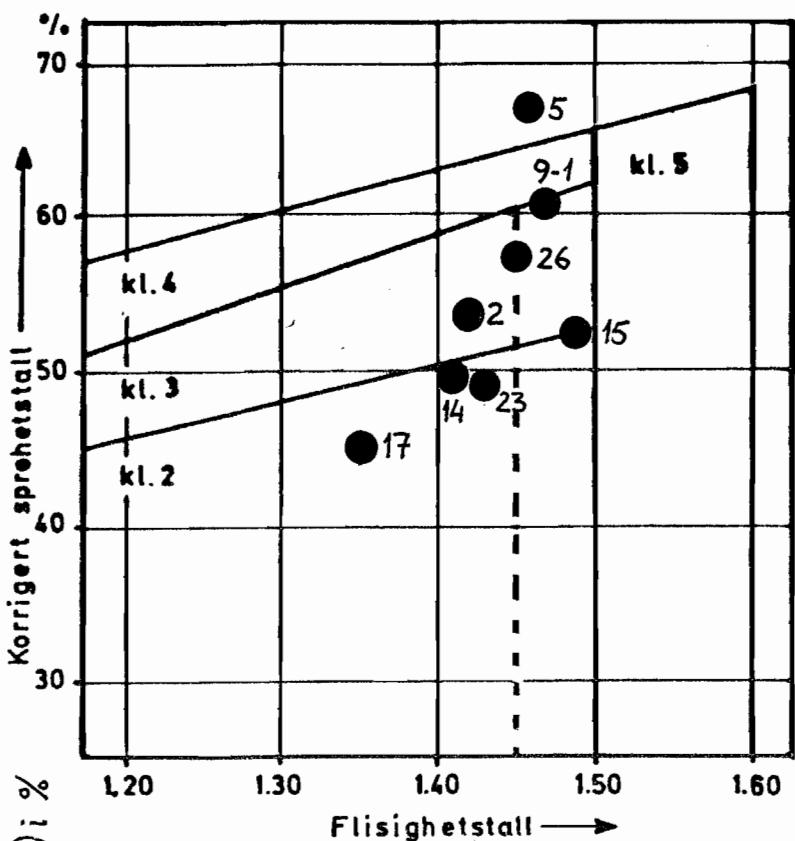
Fig. nr. 1

TYDAL kommune SØR-TRØNDELAG
KARTLAGTE SAND- OG GRUSFOREKOMSTER OG REGISTRERTE PUKKVERK

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
LØSMASSEAVDELINGEN

Referanser til kartet:
GRUSREGISTERET OKT.86

De fylte sirklene markerer gjennomsnittsverdier for tre enkeltmålinger (paralleller).

2 = Vassklingmarka

5 = Aunegrenda

9-1 = Løvøya, massetak nr. 1

14 = Rotodden

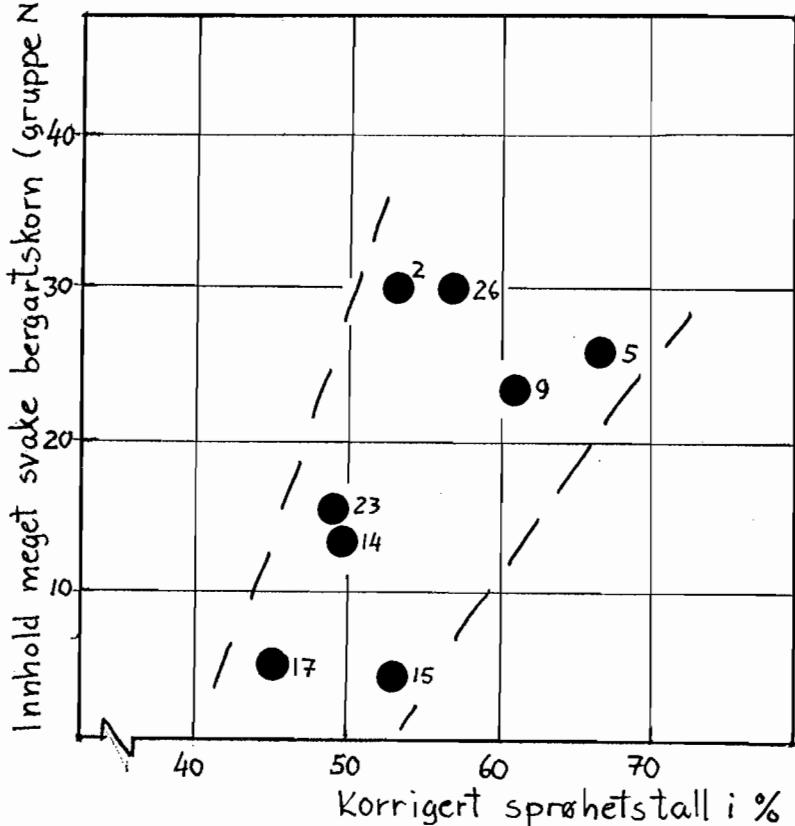
15 = Rotvollen

17 = Storbekken

23 = Natmovollen

26 = Kranklia

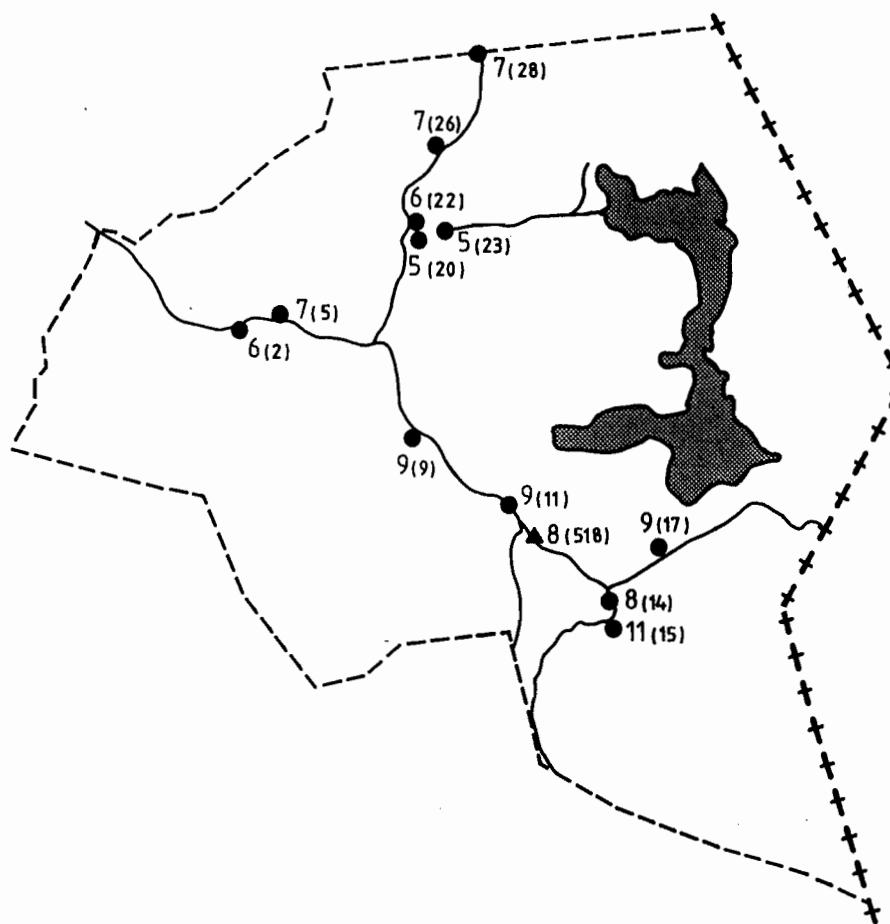
Resultatene gjelder fraksjon 8,0-11,2 mm. Prøvene er tilsatt 50% knust overgrus. Nr. 9-1 og 15 representerer materiale som er knust i massetaket (mobilt knuseverk).

Sprøhetstallets variasjon med innholdet av bergartsgruppen NN "Meget svake korn".

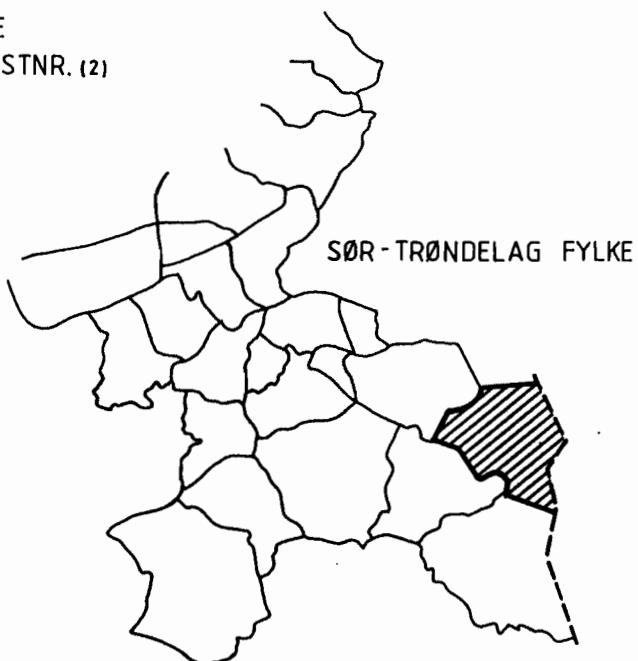
Prøve 2 har et så høyt innhold med bergartskorn at den burde fått et høyere sprøhetstall (figuren øverst) enn det som er oppnådd (dårligere verdi).

Fallprøveresultater fra Tydal kommune

6(2) MÅLEVERDI I MIKRORØNTGEN PR. TIME
(μ R/h) MED HENVISNING TIL FOREKOMSTNR. (2)

- SAND- OG GRUSFOREKOMSTER
- ▲ STEINBRUDD
NR. (518) = METAGRÅVAKKE

GRUSREGISTERET - TABELL 1 (foreløpige tall; 6 kommuner mangler)
FYLKESOVERSIKT

Søkekriterier
FYL 16 SØR-TRØNDELAG

Utskriftsdato : 6.11.86

NR.	KOMMUNE	FOREKOMSTER			VOLUM MILL M3	AREALBRUK I %					
		!NAVN	!REGI-	!VOLUM-	!STRERTE	!BEREGNEDE!	M	B	D	S	A
							Grus	Pukk	Grus	Pukk	
1601	TRONDHEIM	10	7	6		17.1	15	39	37	9	0
1612	HEMNE	33		26		11.1	4	3	42	35	15
1613	SNILLFJORD	25		25		13.8	3	3	26	57	11
1617	HITRA	3	4			.0	0	0	0	0	0
1620	FRØYA			6		.0	0	0	0	0	0
1621	ØRLAND			2		.0	0	0	0	0	0
1624	RISSA	16	12	6	7	21.8	4	4	56	17	19
1627	BJUGN	1	3			.0	0	0	0	0	0
1630	ÅFJORD	17		12		8.1	7	10	45	33	4
1632	ROAN	14		12		3.6	2	7	22	55	14
1633	OSEN	11	1	9	1	9.6	2	7	56	36	0
1635	RENNEBU	30		16		18.8	1	1	45	53	0
1638	ORKDAL	39		38		146.9	1	11	34	31	22
1640	RØROS	41		24		69.7	1	9	13	65	12
1653	MELHUS	45		27		152.7	4	4	35	54	1
1657	SKAUN	5		5		3.2	3	3	55	39	0
1662	KLÆBU	13		13		26.8	7	6	29	59	0
1663	MALVIK	4	6	4		1.0	4	0	61	31	4
1664	SELBU	30		23		.0	13	3	38	48	0
1665	TYDAL	27		19		15.1	2	5	19	59	14
SUM	20	364	41	265	8	519,2	3	8	32	46	12

TABELLFORKLARING

SUM = Antall kommuner, antall registrerte forekomster, antall
volumberegnede forekomster, volum og gjennomsnittlig arealbruk i %.

AREALBRUK I % = Anslått arealbruksfordeling i % av forekomstarealet.

M = massetak, B = bebyggelse og kommunikasjon, D = dyrka mark,

S = skog, A = annet.

**GRUSREGISTERET - TABELL 2.1
KOMMUNEOVERSIKT - FOREKOMSTER
m/KARTBLADNAVN (M711)**

Søkekriterier KOM 1665 tydal

Utskriftsdato : 12.11.86

FOREKOMST NR. ! NAVN	KARTBLAD- ! NAVN	MATR. ! SANS.! VOLUM!	AREAL!	AREALBRUK I %

TYDAL

1	FOSSEVANGEN	Tydal	S	0	0	0	5	5	80	5	5
2	VASSKLINGMARKA	Tydal	S	2	55	27	5	0	0	95	0
3	BORHOLMOEN	Tydal	S	0	0	0	0	0	0	99	1
4	VÆLØYAN	Tydal	S	0	0	0	0	0	0	75	25
5	AUNGRENDA	Tydal	S	3	1740	580	4	10	62	20	4
6	HENMO	Tydal	S	2	218	109	0	0	75	20	5
7	AUSTERAUNET	Tydal	S	2	257	128	0	10	90	0	0
8	KIRKEVOLLEN	Tydal	S	0	0	0	0	0	100	0	0
9	LØVØYA	Ålen	S	2	2223	1111	4	6	33	55	2
10	MOEN GÅRD	Stugusjø	S	0	0	0	0	2	18	75	5
11	KIRKVOLLSMOEN	Stugusjø	S	2	432	216	0	10	3	87	0
12	STORMOVOLLEN	Stugusjø	S	3	336	112	0	2	0	98	0
13	GJETNESET	Stugusjø	S	2	133	66	0	15	30	55	0
14	ROTODDEN	Stugusjø	S	4	2198	549	5	15	5	75	0
15	ROTVOLLEN	Stugusjø	S	4	1471	367	5	3	5	82	5
16	VEKTARHAUGANE	Stugusjø	S	2	658	329	0	0	0	0	100
17	STORBEKKEN	Stugusjø	S	0	0	0	0	0	0	0	0
19	GAMMELVOLLEN	Tydal	S	2	559	279	0	0	2	96	2
20	ØVERMOEN	Tydal	S	8	2010	251	2	0	0	98	0
21	ØYVOLLEN	Tydal	S	2	206	103	0	0	0	95	5
22	RØDVOLLEN	Tydal	S	4	703	175	0	0	5	95	0
23	NATMOVOLLEN	Tydal	S	6	229	38	5	0	0	95	0
24	RØDALSVOLLEN	Essandsjøen	S	0	0	0	0	0	5	95	0
25	YSTERSÅTERVOLLEN	Tydal	S	2	850	425	0	0	0	90	10
26	KRANKLIA	Essandsjøen	S	2	101	50	0	0	0	95	5
27	SKARPDALSVOLLEN	Essandsjøen	S	2	671	335	0	0	0	5	95
28	SKARPDALEN	Essandsjøen	S	0	0	0	0	0	0	75	25
18	STUGUSJØDEMNINGEN	Stugusjøen	P	0	0	0	0	0	0	0	0
SUM		28	4		15058	5258	2	5	19	59	14

TABELLFORKLARING

KARTBLADNAVN = Navn på sand- og grusressurskartet i målestokk
1 : 50000.

MATR.TYPE = Matrialtype; S = sand og grus, P = pukk, A = andre materialer.

SANNS. MEKT. = Anslag for den mest sannsynlige mektighet i meter.

VOLUM = Anslått volum i hele 1000m³ basert på den midlere (50% sannsynlige) mektighet og ressursarealet (totalarealet evt. fratrukket massetaksarealet).

AREAL = Totalareal i hele 1000m² (fratrukket et evt. massetaksareal).

AREALBRUK I % = Anslätt arealbruksfordeling i % av totalarealet;

M = Massetak, B = bebyggelse og kommunikasjon, D = dyrka mark,
S = Skog, A = annet.

SUM = Antall forekomster, antall ulike kartblad, volum, areal og
gjennomsnittsverdien for arealbruk.

GRUSREGISTERET - TABELL 2.2
KOMMUNEOVERSIKT - FOREKOMSTER
m/UTM-KOORDINATER

Søkekriterier
KOM 1665 TYDAL

Utskriftsdato : 8.10.86

FOREKOMST NR. ! NAVN	! KOORDINATER ! SONE ØST	! MATR. ! SANS. ! VOLUM ! AREAL ! AREALBRUK I % ! NORD ! TYPE ! MEKT. ! 1000M3 ! 1000M2 ! M ! B ! D ! S ! A
-------------------------	-----------------------------	--

TYDAL										
1	FOSSEVANGEN	32 623600 6994700	S	0	0	0	5	5	80	5
2	VASSKLINGMARKA	32 627100 6994300	S	2	55	27	5	0	0	95
3	BORHOLMOEN	32 628300 6994500	S	0	0	0	0	0	0	99
4	VÅLØYAN	32 628800 6994900	S	0	0	0	0	0	0	75
5	AUNGRENDA	32 629100 6994600	S	3	1740	580	4	10	62	20
6	HENMO	32 630400 6994100	S	2	218	109	0	0	75	20
7	AUSTERAUNET	32 630800 6994200	S	2	257	128	0	10	90	0
8	KIRKEVOLLEN	32 635400 6992400	S	0	0	0	0	0	100	0
9	LØVØYA	32 636500 6988100	S	2	2223	1111	4	6	33	55
10	MOEN GÅRD	32 641200 6983400	S	0	0	0	0	2	18	75
11	KIRKVOLLSMOEN	32 641600 6984400	S	2	432	216	0	10	3	87
12	STORMOVOLLEN	32 641300 6983700	S	3	336	112	0	2	0	98
13	GJETNESET	32 646100 6980000	S	2	133	66	0	15	30	55
14	ROTODDEN	32 646700 6979100	S	4	2198	549	5	15	5	75
15	ROTVOLLEN	32 646900 6977400	S	4	1471	367	5	3	5	82
16	VEKTARHAUGANE	32 650700 6977700	S	2	658	329	0	0	0	100
17	STORBEKKEN	32 649500 6981500	S	0	0	0	0	0	0	0
518	STUGUSJØDEMNINGE	32 643000 6982600	P	0	0	0	0	0	0	0
19	GAMMELVOLLEN	32 635900 6998500	S	2	559	279	0	0	2	96
20	ØVERMOEN	32 636300 6998800	S	8	2010	251	2	0	0	98
21	ØYVOLLEN	32 635900 6999100	S	2	206	103	0	0	0	95
22	RØDVOLLEN	32 636300 6999400	S	4	703	175	0	0	5	95
23	NATMOVOLLEN	32 637600 6999400	S	6	229	38	5	0	0	95
24	RØDALSVOLLEN	32 639800 6999400	S	0	0	0	0	0	5	95
25	YSTERSÅTERVOLLEN	32 635100 7001300	S	2	850	425	0	0	0	90
26	KRANKLIA	32 637800 7003500	S	2	101	50	0	0	0	95
27	SKARPDALSVOLLEN	32 641100 7006500	S	2	671	335	0	0	0	5
28	SKARPDALEN	32 639900 7009600	S	0	0	0	0	0	0	75
<hr/>										
SUM	29	4		15058	5258	2	5	19	59	14

TABELLFORKLARING

KOORDINATER = Denne forekomstens UTM-koordinat, angitt ved sone, øst- og nord-verdier.

MATR.TYPE = Matrialtype; S = sand og grus, P = pukk, A = andre materialer.

SANNS. MEKT. = Anslag for den mest sannsynlige mektighet i meter.

VOLUM = Anslått volum i hele 1000m3 basert på den midlere (50% sannsynlige) mektighet og ressursarealet (totalarealet evt. fratrukket massetakksarealet).

AREAL = Totalareal i hele 1000m2 (fratrukket et evt. massetakksareal).

AREALBRUK I % = Anslått arealbruksfordeling i % av totalarealet;
M = Massetak, B = bebyggelse og kommunikasjon, D = dyrka mark,
S = Skog, A = annet.

SUM = Antall forekomster, antall ulike kartblad, volum, areal og
gjennomsnittsverdien for arealbruk.

GRUSREGISTERET - TABELL 3
KOMMUNEOVERSIKT - MASSETAK

Søkekriterier
KOM 1665 TYDAL

Utskriftsdato : 8.10.86

FOREKOMST NR. NAVN	!MASSETAK!DRIFT!KORNSTØRRELSE!FOREDL.! KONFLIKT !ETTER- ! NR.! !B1!St! G! S! !PROD. ! ! BEH.			
-----------------------	---	--	--	--

TYDAL

1 FOSSEVANGEN	1	N	15 85	BVJ	T
2 VASSKLINGMARKA	1	S	5 35 60	S	
5 AUNGRENDA	1	N	20 50 30	BVS	T
9 LØVØYA	1	S	20 40 40	SK	S
9	2	S	10 30 60		JS
9	3	N	30 70		JV
11 KIRKVOLLSMOEN	1		20 50 30		T
12 STORMOVOLLEN	1	N	50 50	B	T
14 ROTODDEN	1	N	20 80	JB	U
15 ROTVOLLEN	1	S	1 15 50 34	SK	
15	2	S	5 60 35		J
17 STORBEKKEN	1	S	20 80		
518 STUGUSJØDEMNINGEN	1	N			
20 ØVERMOEN	1	S	2 43 55		S
22 RØDVOLLEN	1	S			S
23 NATMOVOLLEN	1	S	1 5 54 40		S
25 YSTERSÆTERVOLLEN	1	N			S
25	2	N			S
26 KRANKLIA	1	S	1 19 80		
28 SKARPDALEN	1	S	5 65 30		
SUM 2	21		0 9 39 52		

TABELLFORKLARING

DRIFT = Driftsforhold : D = drift, I = ikke drift,
S = sporadisk drift, N = nedlagt.

KORNSTØRRELSE = Visuell vurdering av kornstørrelsесfordelingen i et typisk snitt. B1 = prosentandel blokk ($d > 256\text{mm}$), St = prosentandel stein ($256\text{mm} > d > 64\text{mm}$), G = prosentandel grus ($64\text{mm} > d > 2\text{mm}$), S = prosentandel sand, silt og leir ($d < 2\text{mm}$).

FOREDLING/PRODUKSJON: S = sikting, V = vasking, K = knusing,
A = asfaltverk/oljegrusproduksjon,
B = betong/betongvareproduksjon, X = annet.

KONFLIKT = konfliktsituasjoner :

B = bebyggelse, I = industri, U = institusjon O = militært område, V = veg, T = jernbane, P = flyplass, L = kraftlinje, J = jordbruk, Y = mulig nydyrkingsområde S = skogbruk, E = eksisterende grunnvannsutak, R = recipient, G = mulig fremtidig grunnvannsutak, F = fredet areal, A = vernet areal, N = fornminner, D = mulig verneverdi, M = miljøulemper, K = klimaendring, H = forurensning av vassdrag, X = andre.

ETTERBEHANDLING : U = utført, D = delvis utført, P = planlagt, T = utelatt.

SUM = antall forekomster, antall massetak og prosentfordeling av kornstørrelse beregnet etter volum.

GRUSREGISTERET - TABELL 4
KOMMUNEOVERSIKT - ANALYSER

Søkekriterier
KOM 1665 TYDAL

Utskriftsdato : 12.11.86

FOREKOMST NR. NAVN	MASSE- !TAK NR.	! BERGARTSINNH. AA BB CC NN	MINERALINNHOLD ! G A B M A!	SPRØH.&FLIS. S F
-----------------------	--------------------	--------------------------------	--------------------------------	---------------------

TYDAL

1 FOSSEVANGEN	1	60 25 15	9 91	9 82
2 VASSKLINGMARKA	1	45 25 30	8 92	16 2 82 53.4 1.42
5 AUNGRENDA	1	53 21 26	9 91	26 4 70 67.0 1.46
9 LØVØYA	1	51 26 23	9 91	20 3 77 60.7 1.47
9	3	52 17 31	5 95	34 8 58
11 KIRKVOLLSMOEN	1	39 21 39	15 85	39 4 57
14 ROTODDEN	1	73 14 13	3 97	3 7 90 49.6 1.41
15 ROTVOLLEN	1	54 42 4	5 95	11 4 85 52.7 1.49
17 STORBEKKEN	1	83 12 5	2 98	3 5 92 45.2 1.35
20 ØVERMOEN	1	53 30 17	8 92	31 6 63
23 NATMOVOLLEN	1	57 27 16	12 88	9 9 82 49.0 1.43
26 KRANKLIA	1	42 28 30	13 87	11 7 82 57.3 1.45
28 SKARPDALEN	1	68 24 8	7 93	11 9 80

SUM	28	20
-----	----	----

TABELLFORKLARING

BERGARTSINNH.% = Visuelt anslag for bergartkornenes styrke (8-16mm)

AA = Prosentandel av 'meget sterke korn', BB = Prosentandel av

'sterke korn', CC = Prosentandel av 'svake korn', NN =

Prosentandel av 'meget svake korn'. En del analyser er utført uten skiller mellom gruppe AA og BB.

MINERALINNH.% = Visuell bedømmelse av mineralinnhold i sandfraksjonen

Fraksjon 0.5-1.0mm:

G = Glimmer (frikorn), A = Andre korn (vesentlig bergartsfrag-
menter samt frikorn av kvarts feltspat).

Fraksjon 0.125-0.250mm:

B = Glimmer (frikorn) og skiferkorn, M = 'Mørke' mineraler
(amfibol, pyrokse, epidot og granat), A = Andre korn (vesentlig
kvarts og feltspat).

SPRØH. & FLIS = Sprøhets- og flisighetstallet.

Her føres resultatet fra analyser i fraksjonen
8-11.2 mm med 50% laboratoriepukket materiale.

SUM = Antall forekomster og massetak.

GRUSREGISTERET - TABELL 5
FYLKESOVERSIKT

Søkekriterier		Utskriftsdato : 12.11.86		
KOM	1665 TYDAL			
Ressurstype	Avsetningstype	Ant.	Volum	% av tot
		! forek.	! mill. m ³	! ant. forek.
Sorterte sand-	Breelvsavsetninger(B)	21	12	75
og grus-	Elveavsetninger(E)	3	0	11
avsetninger	Breelv- og Elveavs.	3	2	11
	Strandavsetninger(U)	0	0	0
Dårlig	Morenemateriale(M)	0	0	0
sorterte sand-	Morene- og breelvavs.	0	0	0
og grusavsetn.				
Steinfyllinger	tipper	0	0	0
Eukk	fastfjelluttak	1	0	0
Sum		28		

GRUSREGISTERET - TABELL 6
OPPLYSNINGER OM EN FOREKOMST
UTSKRIFT FRA FELTSKJEMAET

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE

Utskriftsdato : 12.11.86
Ajourført dato :

Kommunenavn : TYDAL Forekomstnavn : ROTVOLLEN
Kommunenummer : 1665 Inventør : NGU RN
Forekomstnummer : 15 Registreringsdato: 850807
Kartbl.nr.(M711) : 1720-1
Antall massetak : 2 Koordinat(UTM) : Sone Øst Vest
32 6469 69774

Materialtype : SAND/GRUS
Forekomsttype : BREELVAVSETNING

Mektighet i meter	!	Arealfordeling i %
Midlere (50% sannsynlig)	:	Massetak : 5
Maksimal (10% sannsynlig)	:	Bebygelse : 3
Minimal (90% sannsynlig)	:	Dyrka mark : 5
	!	Skog : 82
	!	Annet : 5

Forekomstareal i 1000m² (fratrukket et evt. massetaksareal) : 367
Sannsynlig volum i 1000m³ : 1471

Konfliktsituasjoner ved uttak i forekomsten :
RESIDENT, JORDBRUK, VEG

Beskrivelse :
FOREKOMSTEN ER ET BREELVAVSATT DELTA VED MUNNINGEN AV MØÅA. OVERFLATEN KAN DELES OPP I TO TERRASSENIVÆR HVORAV DET NEDERSTE (5 M OVER STUGUSJØEN) SAMSVARER MED ET HØYERE VANN-NIVA I STUGUSJØEN FRA TIDEN UMIDDELBART ETTER INNLANDSISENS TILBAKETREKNING FRA OMRÅDET. MASSENE BESTÅR AV SORTERT SAND OG GRUS MED NOE STEIN. RETT SØR FOR DET STØRSTE MASSETAKET ER DET NYLIG GRAVD GROPER FOR SLAMAVFALL. KVALITETSMESSIG ER MASSENE I FOREKOMSTEN ET AV DE BESTE I TYDAL KOMMUNE.

GRUSREGISTERET - TABELL 7
OPPLYSNINGER OM ET MASSETAK
UTSKRIFT AV FELTSKJEMAET

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE

Utskriftsdato : 12.11.86
Ajourført dato :

Kommunenavn :	TYDAL	Inventør :	NGU RN
Kommunenummer :	1665	Dato :	850807
Forekomstnummer :	15	Karttbl.nr.(M711) :	17201
Forekomstnavn :	ROTVOLLEN	Koordinat(UTM) :	Sone Øst Vest
Massetaksnr. :	1		32 6469 69774

Driftsforhold :

SPORADISK DRIFT

SCOTTISH D
Foredling :

Foredning :
SIKTING KNJISTING

Gårds og bruksnummer der massetaket ligger :

Gnr. : 189 Bnr. : ?

Strekker massetaket seg over flere eiendommer (J/N) ? NET

Navn på bruker/produsent i massetaket :

Adresse :

Anslått kornstørrelsesfordeling i %

(0.0063 - 2mm) (2 - 64mm) (64 - 256mm) (> 256mm)
 Sand : 34 Grus : 50 Stein : 15 Blokk : 1

Sprohet- og flisighetstall

Prøvenummer : 3 Flisighet : 1.49
 Kornfraksjon : 8.0-11.2 Sprøhet : 50.2
 % laboratoriepukket : 50 Pakningsgrad : 1
 Korrigert sprøhet : 52.7

Bergartsinnhold | Mineralinnhold

Prøvenummer : 1		Prøvenummer : 2		Prøvenummer : 2
Kornfraksjon		Kornfraksjon		Kornfraksjon
8-16 mm		0.5-1 mm		0.125-0.25 mm

Bergarter i % | Mineraler i % | Mineraler i %

Meget sterke : Glimmer : 5 Glimmer/skifer : 11
 Sterke : 54 Andre : 95 Mørke : 4

Svake : 42 ! Andre : 85

Meget svake : 4 !

SNITTHØYDEN I

HER BESTÅR MASSENE ØVERST AV ET CA. 3-4 M MEKTIG LAG MED SANDIG GRUS OG STEIN MED SPOR AV BLOKK. LAGDELINGEN ER HORISONTAL. I RESTEN AV SNITTET SES SANDIG GRUS. LAG MED BARE MIDDLENS- TIL GROVKORNET SAND AV MIN. 1 M MEKTIGHET SES MIDT I SNITTET. INNHOLDET AV STEIN OG BLOKK VIL ØKE I SØRLIG RETNING. GRUSFRAKSJONEN INNEHOLDER LITE AV FORVITREDE KORN.

**SAND OG GRUS
TIL
BYGGERÅSTOFF**

GENERELT OM GRUSREGISTERET

INNHOLD	Side
DANNELSE AV SAND OG GRUS	2
- Korte trekk av dannelseshistorien	2
SAND- OG GRUSKVALITETER	5
JORDARTENES EGNETHET SOM BYGGERÅSTOFF	6
- Breelvavsetninger	6
- Elveavsetninger	6
- Strandavsetninger	6
- Morene	6
ULIKE AREALBRUKSINTERESSER	7
FORVALTNING AV SAND OG GRUS	7
GRUSREGISTERET	10
- Organisering	10
- Innholdet i registeret	10
- Datainnsamlingen	11
- Databearbeidelse	12
BRUK AV GRUSREGISTERET	12
- Inngangsnøkler og presentasjon	12
- Opplysninger fra Grusregisteret	14

DANNELSE AV SAND OG GRUS

Sand og grusressursene er løsmasser som fra naturens side er sortert og anriket i sand- og grusfraksjonen (Sand: 0.06 til 2 mm, Grus: 2 til 64 mm).

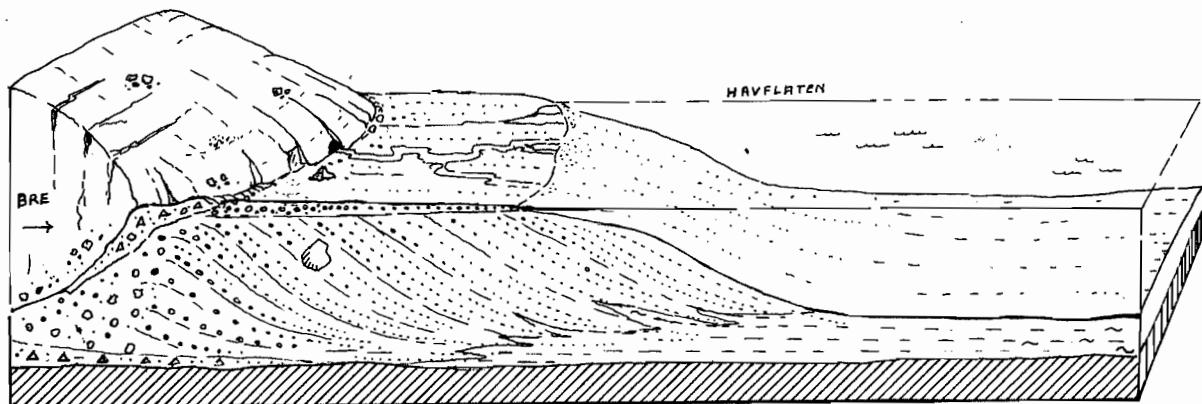
Korte trekk fra dannelseshistorien.

Løsmassene i Norge er for det meste dannet i sluttfasen av siste istid og under isavsmeltingen for ca. 12-9 000 år siden.

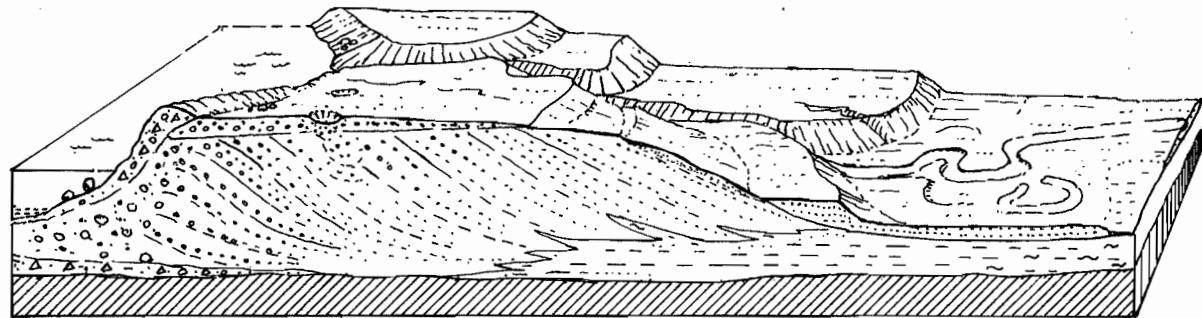
Mange av de mest verdifulle sand- og grusforekomstene har sin beliggenhet der breelvene under isdekket nådde ut til isfronten. Her, i møte med havet eller fjorden, ble det transporterte materialet avsatt. Det ble over en periode bygget opp isranddeltaer med mektige lag av sand, grus og stein (se figur 1). Det fineste materialet ble transportert lengre vekk og avsatt i havet eller fjorden som silt og leire.

Havet i Trøndelag sto opptil 180 m høyere enn idag, og under landhevningen etter istiden har elvene ofte skåret seg ned gjennom løsavsetningene, og materialet er på nytt transportert og avsatt lengre ut langs vassdragene som elveavsetninger. I dalsidene sees ulike terrassenivåer og erosjonskanter som forteller om disse prosessene. De øverste terrassene representerer gjerne breelvavsetningene.

Breelvmaterialet ble også enkelte steder avsatt i smeltevannstunneler under isen. Når isen senere smeltet vekk, lå det tilbake rygger og hauger av grus og sand (eskere, se figur 2) med opptil 15-20 m høyde over terrenget omkring. Dette har vi mange eksempler på f.eks. i Oppdal, Røros og Tydal.

A

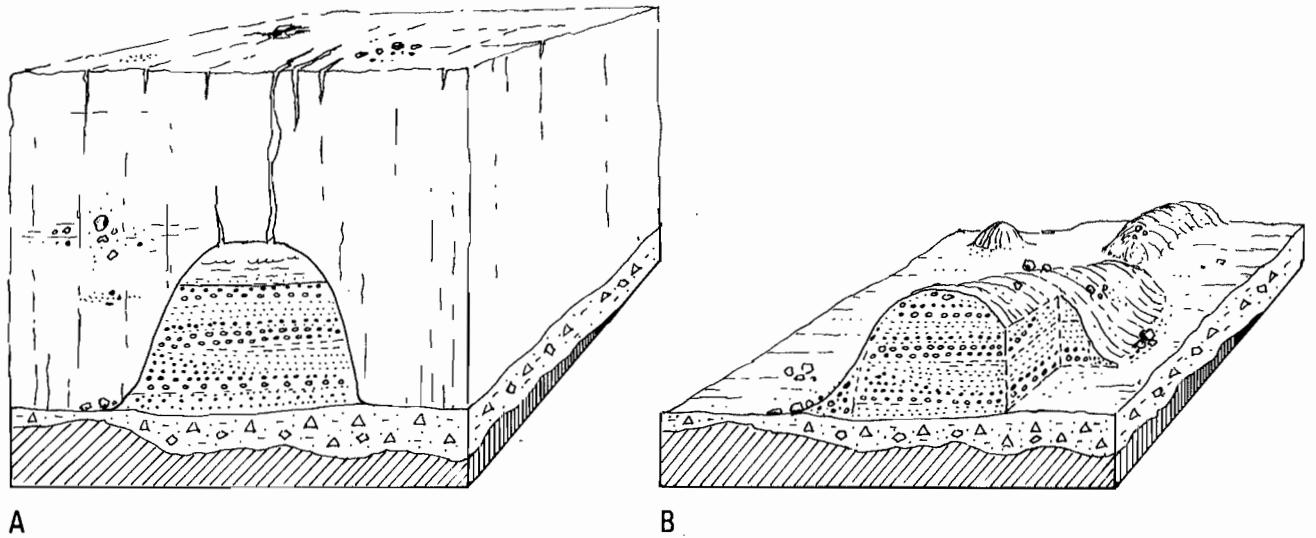

B

	MORENE
	BREELAVSETNING
	ELVEAVSETNING
	HAVAVSETNING

Figur 1. Isranddelta. Situasjonen er sammelignbar med mange sand- og grusforekomster i Sør-Trøndelag.

- A. Breelevmateriale bygges opp til et delta foran isfronten. Topplaget er ofte av grus og stein, skrålagene av sand og grus. Bunnlagene er nesten horisontale med finsand, silt og leir.
- B. ISEN har trukket seg ut av området og avsetningen demmer opp en innsjø. Elvene har skåret seg ned gjennom deltaet. Under landhevningen ble nye elvedeltaer bygd opp over havavsetningene i stadig lavere nivåer.

Figur 2. Dannelsen av esker.

- A Sand og grus blir avsatt av en breelv i sprekker eller tuneller i en stagnerende isbre.
- B. Isen har smeltet bort og grus og sand ligger igjen som rygger og hauger i terrenget.

SAND- OG GRUSKVALITETER

Det er en nøye sammenheng mellom berggrunnen og sand- og gruskvalitetene i et område. Sør-Trøndelag har en berggrunn som er lite ensartet. Fosenhalvøya domineres av grunnfjellsbergarter som gneis og granitt. Det samme gjør kystdelen av fylket vest for Orkanger. Ellers finnes også grunnfjellsbergarter i de vestlige deler av Oppdal samt innen Røros og Tydal i øst. Disse bergartene er opphav til løsmasser som er godt egnet til byggeråstoff.

Resten av fylket omfatter Trondheimsfeltet som inneholder en rekke forskjellige bergarter. De viktigste er grønnsteiner, grønnskifre, fyllitter, leirskifre og sandsteiner. Disse bergartene kan være sterkt deformerte og omdannet, og kvaliteten vil variere med bergartenes dannelseshistorie.

Trondheims-feltets bergarter har ofte en lav mekanisk styrke, og er derfor mindre godt egnet som byggeråstoff, særlig til veiformål. På grunn av bergartenes varierende kvalitet må den enkelte forekomst undersøkes spesielt.

Løsmassenes egnethet som bærelagsmateriale og tilslag i asfaltdekker vurderes ut fra en grov visuell bedømmelse av bergartenes mekaniske styrke. Som kontroll på tellingene i fraksjonen 8 - 16 mm er det utført fallprøveanalyser for utvalgte forekomster. Fallprøven måler nedknusning av et materiale etter at det er påført en bestemt slagbelastning. Motstand mot nedknusning uttrykkes gjennom sprøheten. Desto lavere sprøhet, desto bedre kvalitet.

For en orienterende vurdering av de sorterte løsmassenes egnethet som tilslag til betong, undersøkes sandens mineralsammensetning. I første rekke er en interessert i innholdet av glimmerkorn i prosent av totalt antall telte korn. Materiale i fraksjonene 0.125-0.250 mm og 0.5-1.0 mm benyttes. Innholdet av frie glimmerkorn har innflytelse på sandens vannbehov når den brukes som betongtilslag. En økning av glimmerinnholdet resulterer i et økt behov for vann for å kunne ivareta mørtelblandingens bearbeidbarhet. Dette krever igjen økt sementbruk om en ønsker å opprettholde betongens trykkstyrke.

JORDARTENES EGNETHET SOM BYGGERÅSTOFF

Breelvavsetninger

Breelvavsetningene er vanligvis våre viktigste sand- og grusressurser. De er ofte bygget opp i mektige lag med sand og grus. Større deltaavsetninger har horisontale topplag med stein og grus (jfr. figur 1). Grunnvannsnivået er oftest lavt, og massene er vanligvis fri for skadelig innhold som f. eks. korrosive stoffer og humus.

Forekomster knyttet til isranddeltaer og avsetninger i munningen av brattere sidedaler er særlig attraktive fordi disse ofte har et høyt innhold av grovere materiale som grus og stein, noe som er ønskelig for anvendelser til f. eks. veg- og betongformål. Nedover i forekomstene kan imidlertid innholdet av mellomkornet og finkornet sand og silt øke på bekostning av det grove.

Elveavsetninger

Elveavsetningene er formet som elvesletter, elveører, terrasser, vifter og deltaer. Avsetningene er lagdelte og materialet er som regel noe bedre rundet enn breelvavsetningene. Elveslettene ligger ofte som et tynt lag over andre løsmassetyper som f.eks silt og leire. De består for det meste av grus og sand, men kan ofte ha et flomavssatt finkornig materiale (finsand og silt) i overflaten. I hoveddalførene Orkdalen og Gauldalen representerer spesielt elveørerne en viktig ressurs, og det tas ut store kvanta elvegrus hvert år. Kvaliteten er bedre enn i breelvmaterialet da de svakeste kornene er slitt ned og transportert bort med vannet.

Strandavsetninger

Strandavsetningene opptrer generelt som relativt tynne lag med få meters mektighet over havavsetninger eller morene. Strandavsetningene kan være viktige i områder med lite løsmasser. Strandavsetningene kan være ensgraderte og kan ha en del utfelling av jern/humus.

Morene

Morenemateriale faller vanligvis utenfor klassifiseringen som sand/grusressurs på grunn av det høye innholdet av silt og leir. Morene brukes i en del områder til bygging av skogsbilveier. Grusrik morene kan også være egnert som sand/grusressurs etter bearbeiding/foredling, evt. også blandet med annet materiale.

ULIKE AREALBRUKSINTERESSER

Et særtrekk ved sand- og grusforekomstene er at de ofte er lokalisert i områder med stor variasjon når det gjelder arealbruk. Dette gir ofte konflikter i utnyttelsen av arealene.

Til de fleste sand-/grusforekomstene som er aktuelle for uttak vil det også være knyttet andre arealbruksinteresser, f. eks:

- grunnvannsforsyning
- avfallsdeponering
- infiltrasjon av avløpsvann
- boligbygging
- industriområder
- veganlegg, jernbane, flyplasser
- jord- og skogbruk
- vern av fortidsminner
- vern av klimaregulerende terrengformasjoner
- vern av naturvitenskapelig verdifulle forekomster
- landskapsvern, friluftsliv og rekreasjon

I mange tilfeller vil en type arealbruk utelukke eller blokkere for annen arealbruk.

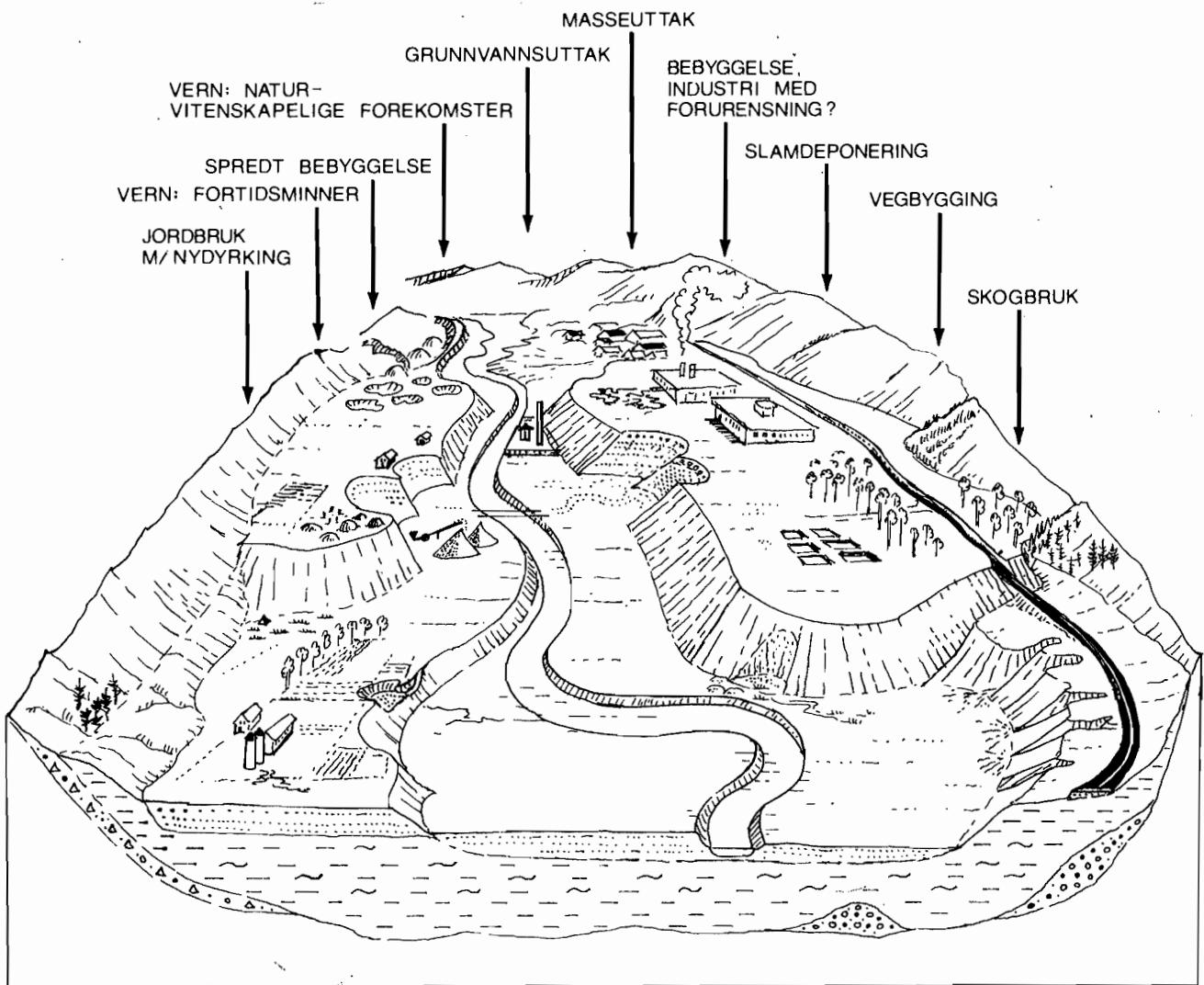
I Grusregisteret finner man opplysninger om forekomstens betydning som råstoffkilde som kan være til hjelp når man i planleggingssammenheng skal vurdere utnyttelsen av arealene.

FORVALTNING AV SAND OG GRUS

Med et årlig forbruk på 20 mill. m³ i Norge, representerer sand- og grusressursene store nasjonale verdier. Med en gjennomsnittspris på 55 kr pr. m³ gir dette en verdi på en milliard kroner, som er større enn brutto produksjonsverdien av alle andre mineralske råstoffer produsert på land i Norge idag. Jern har til sammenligning en verdi på 650 mill. kr. (NOU 1984:8).

Flere offentlige utredninger i de siste år har tatt for seg problemene omkring forvaltningen og utnyttelsen av våre sand- og grusressurser. Dette gjelder NOU 1980:18 om Sand og Grus, NOU 1982:24 Industrimineraler, NOU 1983:46 Norsk Kartplan 2 og NOU 1984:8 Utnyttelse og forvaltning av mineralressurser.

Sand og grus må betraktes som en ikke-fornybar ressurs, selv om det i geologisk perspektiv stadig dannes nytt materiale. De geologiske betingelsene for dannelsen av sand og grus gjør at forekomstene er geografisk ujevnt fordelt. I mange kommuner er det derfor liten tilgang på sand og grus og behovet må dekkes ved import fra andre steder. Dette fører til lange transporter og fordyring av massene.

Figur 3. Sand- og grusressurser - arealbruk.

Eksempel på ulik arealbruk i et dalføre dominert av breelv- og elveavsetninger.

Det er et klart behov for en bedre planlegging av utnyttelsen av sand- og grusressursene. Dette har flere årsaker:

- Oversikten av reserver, forbruk og materialstøm er mangelfull.
- Distriktsvis knapphet, generelt eller på enkelte kvaliteter.
- Arealbrukskonflikter. Sand- og grusforekomstene er som nevnt godt egnet til flere ulike typer arealbruk, og dette gir lett konflikter mellom motstridende interesser for utnyttelse av grunnen.
- Miljøproblemer. Direkte ulemper for omgivelsene i form av støy, støv- og sandflukt, økt trafikkbelastning, fare for ulykker, skjerming av landskap/nærmiljø.

Utkast til ny minerallov (NOU 1984:8) foreslår at det innføres en drift- og ervervkonsesjon på uttak av løsmasser. På denne måten kan myndighetene (Bergmester) sette vilkår for driften, bl.a. at det skal utarbeides driftsplaner og forekomsten sikres. Hvilke andre vilkår som stilles vil bero på forvaltningsmyndighetenes skjønn. På denne bakgrunn skulle det for de lokale myndigheter være mulig å løse miljø- og arealkonfliktene gjennom virkemidlene som en reguleringsplan og en driftsplan til sammen gir. Miljø- og arealbrukskonflikter er problemer som må løses på det lokale plan ved tilpassing i hvert enkelt tilfelle.

Utnyttingen av sand og grus som en ikke-fornybar naturressurs er derimot en samfunnsoppgave som de sentrale og fylkeskommunale myndigheter har ansvaret for. Prinsippet for en ressursforvaltning på nasjonalt og fylkeskommunalt hold bygger på tre hovedelementer:

- ressurskartlegging
- regnskap for uttak og bruk
- ressursbudsjett

Kartleggingen gir kunnskap om ressursenes størrelse og lokalisering. Dette er det viktig å kjenne til, også for å kunne planlegge arealbruken. Nedbygging av en grusforekomst vil kunne stenge for uttak av masser i uoverskuelig framtid. Et ressursregnskap gir løpende informasjon om tilgang og bruk av ressursene, mens et budsjett vil bygge på framskrivninger av regnskapet under visse forutsetninger.

Det foreliggende Grusregisteret er å betrakte som det første ledet, ressurskartleggingen, i den skisserte ressursforvaltningen ovenfor. Grusregisteret gir oversikt over lokalisering, mengde, arealbruk, kvalitet m.m. for de forekomster som er registrert i fylket. Det er meningen at Grusregisteret ikke bare skal kunne nytties til å finne byggeråstoffe i fylket, men også være til nytte i den øvrige fysiske planlegging av arealer i tilknytning til sand- og grusforekomstene.

GRUSREGISTERET

Organisering

Initiativet til å få utviklet og etablert Grusregisteret kom fra Miljøverndepartementet. Metodeopplegg for denne type undersøkelser ble utarbeidet for Miljøverndepartementet ved fylkeskartkontorene i Telemark og Vestfold i samarbeid med NGU (jfr. Miljøverndepartementets rapport T-521). I dag utføres det meste av registreringsarbeidet av NGU.

Registeret er hittil etablert i følgende fylker: Telemark, Vestfold, Sogn og Fjordane, Oppland, Buskerud, Møre og Romsdal, Sør-Hedmark og Aust-Agder. Feltarbeidet pågår i Vest-Agder, Østfold, Akershus, Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag, Nordland og Finnmark. Hele landet ventes ferdig registrert i 1991.

Registeret er edb-basert for enkelt å kunne oppdateres med nye opplysninger, og for å kunne kobles til andre typer data.

Driften av registeret med dataformidling overfor brukere blir lagt til det enkelte fylkeskartkontor, som har oversikten over sitt fylke, mens NGU har landsoversikten.

Innholdet i registeret

Grusregisteret lagrer og systematiserer data om forekomster av sand/grus og andre masser egnet til byggeråstoffe. Registeret er først og fremst etablert for å gi en oversikt over ressurs-situasjonen. Det inneholder en rekke opplysninger om hver enkelt forekomst, men opplysningene er ikke omfattende nok for detaljert driftsplanlegging av større massetak.

Opplysningene om forekomstene viser:

- Betydning som råstoffkilde: areal og volum, kvalitet, nåværende masseuttak
- Andre bruksinteresser knyttet til ressursene: nåværende arealbruk på forekomsten, muligheter for grunnvannsuttak, verneverdi, andre konflikter ved uttak av masser.
- Andre opplysninger: eiendomsinndeling innen forekomsten, referanser til tidligere undersøkelser av forekomsten.

Forekomster med volum mindre enn ca. 50 000 m³ og mektighet mindre enn ca. 2 m over grunnvannsnivå er vanligvis ikke registrert med eget forekomstnummer og registreringsskjema.

Det er lagt opp til tre nivåer for feltregistreringene, avhengig av den enkelte forekomstens betydning som råstoffkilde (kvalitet, størrelse):

- arealet av en forekomst avgrenses og volumet beregnes
- arealet av en forekomst avgrenses, men volumet beregnes ikke (stiplet omriss)
- forekomsten punktlokaliseres

Registreringen av "andre masser" er ikke gjort systematisk. I de fleste tilfellene er disse forekomstene små og vanskelig avgrensbare.

Datainnsamling

Statens Vegvesen i Sør-Trøndelag har stilt sitt arkiv over analyser og data fra undersøkte forekomster til disposisjon. Kart og litteratur fra NGU og andre institusjoner er benyttet som grunnlagsmateriale (se litteraturliste). Alle fylkets kommuner er gjennomgått og tolket på flyfoto i stereomontasje (unntatt kommuner som har dekning av kvartærgeologiske kart). Forekomstene er inntegnet på kart (M 1:50 000) som er brukt under feltarbeidet.

Forekomstene er avgrenset på Økonomisk Kartverk i M 1: 20 000. Fra massetak eller åpne snitt er det tatt prøver for bergarts- og mineralanalyse. Kornstørrelsесfordeling, lagdeling og mektighet i forekomsten er vurdert. Produksjonsforhold i massetak og arealbruksfordeling er registrert.

Arealbruksfordelingen omfatter seks typer arealbruk: skog, dyrka mark, bebygd areal, åpen fastmark og massetak. Alle forekomstene som er arealberegnet er arealmessig fordelt på en eller flere av disse kategoriene.

I massetakene er det tatt Polaroidbilde som viser snitt, mektighet, prøvelokalisering og evt. massetakets størrelse. Bildet følger registreringsskjemaer og feltkart i det manuelle registeret.

Opplysninger utover "minsteregistreringen" er tatt med hvis forekomsten har stor betydning eller informasjonen er lett tilgjengelig. Data om eiendomsforhold er registrert hvis det går fram av Økonomisk Kartverk. Registeret kan videre suppleres/ajourføres på et senere stadium av fylkeskartkontoret eller NGU. Supplering gjelder opplysninger om eier/bruker, produksjon, foredling, anvendelse, transport, priser og arealbruk etter endt masseuttak.

Det er generelt viktig at registeret oppdateres etter hvert som forekomstene blir grundigere undersøkt og driftsforholdene i massetakene forandrer seg.

Undersøkelsene baserer seg på enkle og raske vurderinger i felt uten hjelp av tekniske hjelpeinstrumenter for vurdering av forekomstenes maktighet. Volumanslagene presenteres derfor som sannsynlighetsverdier (se figur 4).

Databearbeidelse

Alle feltregistreringer er foretatt på forekomstskjema og massetaksskjema som ligger i det manuelle registeret. For hver avgrenset forekomst er det gjort volumanslag ut fra beregnet areal og anslått gjennomsnittlig maktighet. Resultatet av bergarts- og minaraltellingene er ført inn i massetaksskjema. Data fra det manuelle registeret overføres fortløpende og lagres i en database.

Omrisset av forekomstene er digitalisert fra feltkartene og overført til databasen. Etter ulike kriterier kan ønskede opplysninger plukkes ut av registeret og plottes som kart eller tabeller. Opplysningene er lagret kommunevis. Hver forekomst har et nummer innenfor kommunen. Kommune- og forekomstnummer identifiserer en forekomst.

BRUK AV GRUSREGISTERET

Inngangsnøkler og presentasjon

Fylkeskartkontorene og NGU har fått konsesjon fra Datatilsynet til å opprette Grusregisteret. Opplysningene i registeret er, ifølge konsesjonen, tilgjengelig for alle som har et "berettiget behov for dem".

Fylkeskartkontoret og NGU formidler opplysninger fra registeret innen fylket. NGU vil få et landsomfattende Grusregister og formidler oversikter på landsdels- og landsnivå.

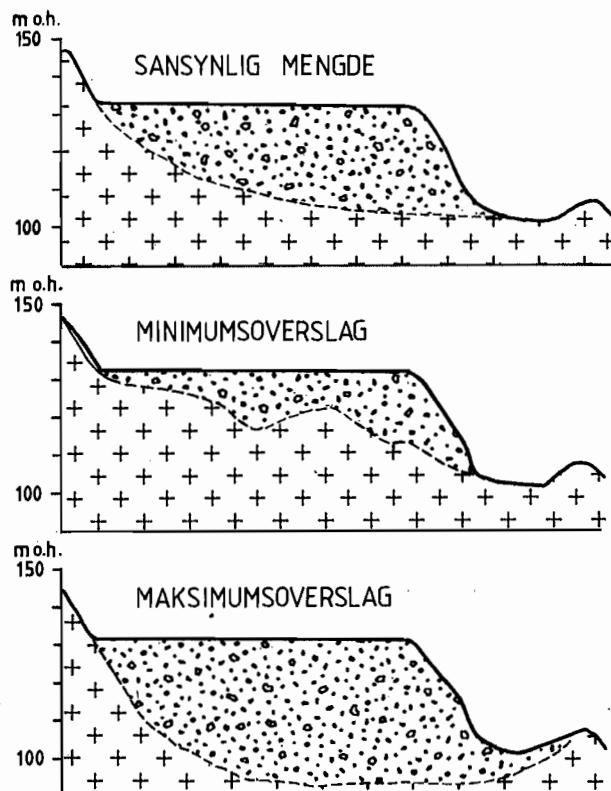
Fylkeskartkontoret distribuerer grusressurskart i målestokk 1: 50 000 (M 711) og i mindre målestokk over hele fylket (1: 250 000). Kartene kan brukes som inngangsnøkkelen til registeret. Hvis man er interessert i opplysninger innen et bestemt område, viser kartet om det finnes forekomster. De gir også opplysninger om størrelse, kvalitet, analyser og arealbruk. Mer detaljerte opplysninger kan en så finne i Grusregisteret. Kartene tegnes ut i svart/hvitt med en datastyrt plotter på topografisk kartgrunnlag.

Fra Grusregisteret kan en få flere typer utskrifter. De viktigste av disse er presentert i denne rapporten.

Det er også vurdert hvilke forekomster som har stor betydning for dekning av kommunens grusbehov, hvilke som bør undersøktes mer detaljert og hvilke som kan benyttes til andre formål.

Figur 4

VOLUMANNSLAG FOR SAND OG GRUSFOREKOMST

50% - VERDIEN (SANSYNLIG MENGE)
BLIR BEREGNET UT FRA DET MEST
SANSYNLIGE FALLET PÅ FJELLET

90% - VERDIEN (MINIMUMSOVERSLAG)
BLIR BEREGNET UT FRA AT
FJELLOVERFLATEN HAR MINDRE FALL
ENN TERRENGET INDIKERER, OG AT DET
ER OPPSTIKKENDE FJELLPARTIER UNDER
FOREKOMSTEN

10% - VERDIEN (MAKSIMUMSOVERSLAG)
BLIR BEREGNET UT FRA AT FJELLET
HAR STØRRE FALL UNDER FOREKOMSTEN
ENN TERRENGET RUNDT INDIKERER

Opplysninger fra Grusregisteret

Produkt/tjeneste	Kartkontoret	NGU	Merknader
- Kommunerapporter	x	x	
- Fylkesrapport	x	x	
- Oversiktskart 1: 250 000	x	x	
- Grusressurskart 1: 50 000 1)	x	x	
- Registreringsskjema med fullstendige opplysninger om forekomstene	x	x	
- Oversikter i standard tabeller	x	x	
- Manuelt arkiv (feltkart 1:5000/1:20 000, registreringsskjema, evt. rapporter og andre opplysn. om forekomstene		x	bare til gj.syn
- Samtale med geolog vedr. spes. forekomster, videre unders. etc.	x 2)	x	

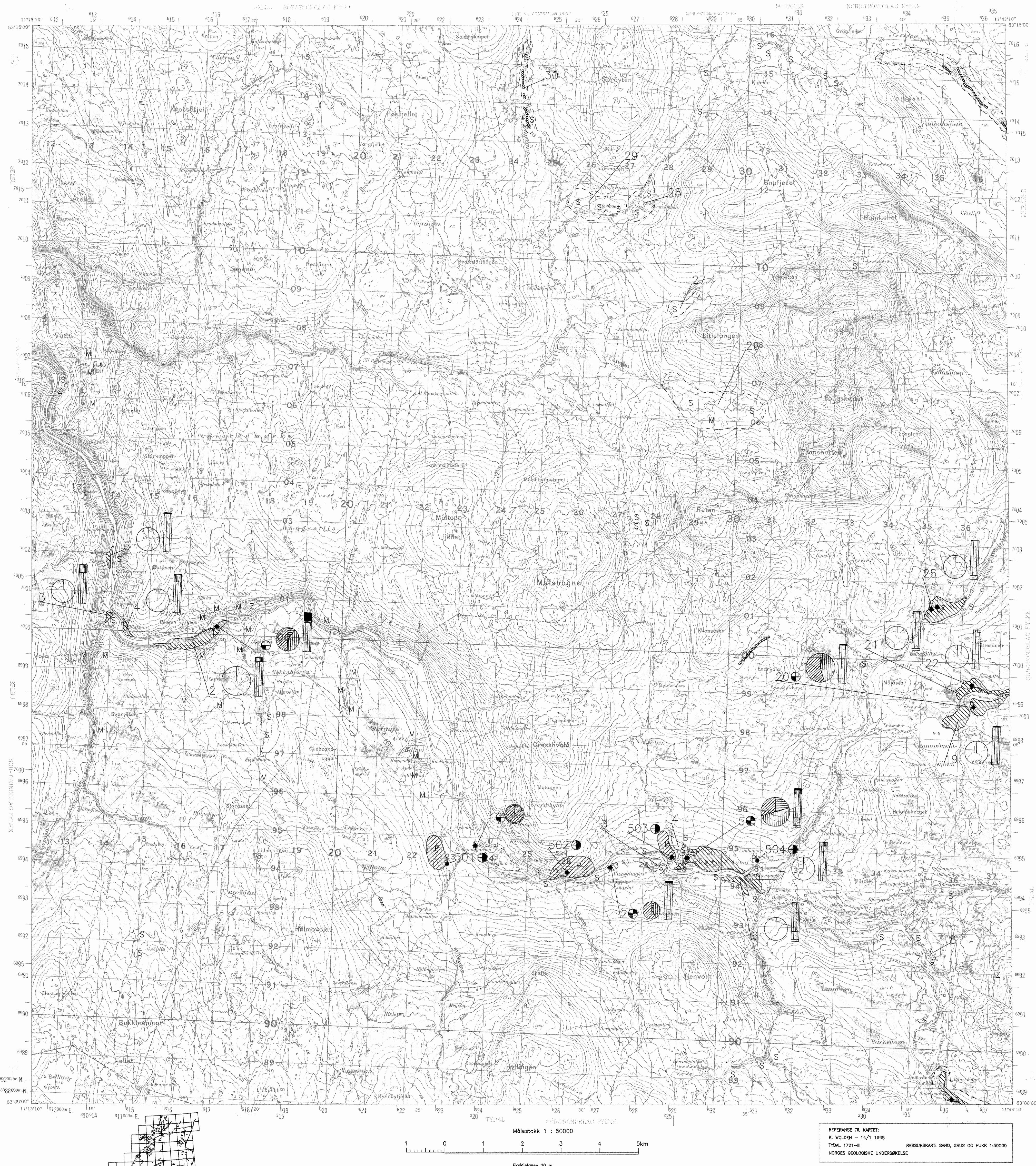
1) Dersom feltgrunnlaget er økonomisk Kartverk kan grusressurs-kartene også framstilles i større målest., f.eks. 1:20 000.

2) Gjelder i fylker med ansatt geolog.

TYDAL

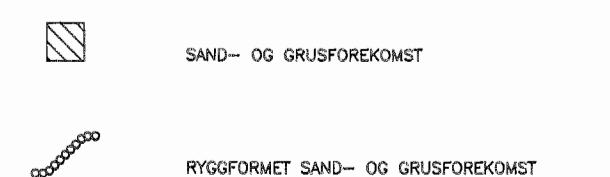
1721-III

RESSURSKART: SAND, GRUS OG PUKK M 1:50000

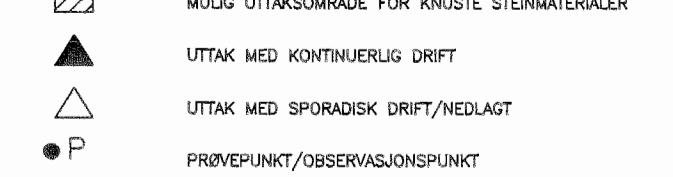
TEGNFORKLARING

LØSMASSEFOREKOMSTER

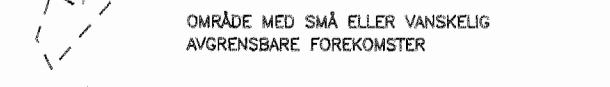
S
M
R
F
Z

FASTFJELLSFOREKOMSTER

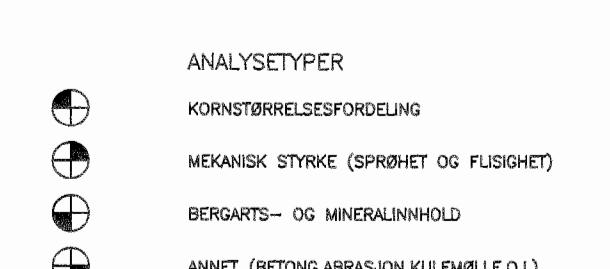
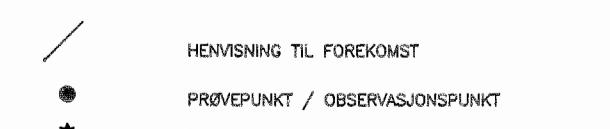

MUJG UTTAKSNÅRDE FOR KNUSTE STEINMATERIALE
UTTAK MED KONTINUERLIG DRIFT
UTTAK MED SPORADISK DRIFT/NELAGT
PROVEPUNKT/OBSERVASJONSPUNKT

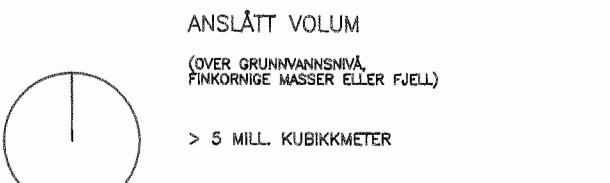
ANDRE OPPLYSNINGER

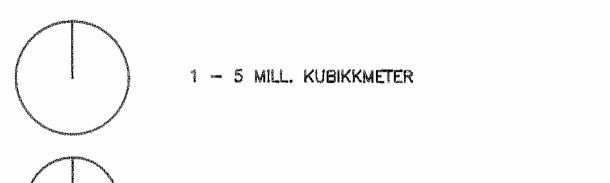
21

ANSLÄTT VOLYM

VOLYMLAG MANGLER

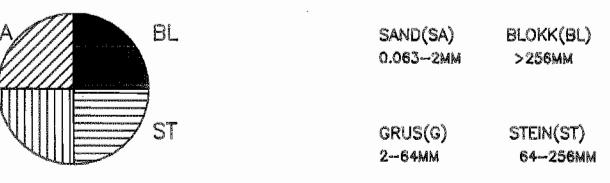
ANSLÄTT AREALBRUKSFORDELING I PROSENT

ANSLÄTT
AREALBRUKSFORDELING
SA
BL
G

SAND(G)
0.063-2MM
GRUS(G)
2-64MM
STEIN(ST)
64-256MM

MASSETAK

BEBYGELSE OG KOMMUNIKASJONSAREAL
DÝRKET MARK
SKOG
ANNET (ÅPEN FASTMARK, MYR, O.L.)

BESKRIVELSE

DANESEL AV SAND OG GRUS I NATUREN
SAND OG GRUS I ET NATURSTÅ KOSTERSTÅ I FOREKOMSTER
ANSLÄTT AV RØRER HANNA, SÅLD MÅLT DØ BREKVA-
SETNINGEN DANNET UNDER INNLANDSSØNS AVSMELTNING
VED SLUTTEN AV SISTE ISÅRD. DE KJERNETEGNE VED
AT KARTTALET ER LAGDUT OG SØKTET EFTER KOST-
STÅRER. DØ BREKVASETNINGEN ER DØRFTET MED
OMRÅDENDE BØLLE SPRÅ. DE HAR MANGE FELLES TREKK MED
BØLLEAVSETNINGENE, MEN ER OFTE NOE BEDRE SORTERT.
BØLLE DU KAN SE I KARTET ER PÅ KARTET SLÅTT SAMMEN
TIL SAND- OG GRUSSETNINGER.
ANDRE AVSETNINGER KØP SAND-GRUS-MORENE KAN ØGÅ
VIRKE VIKTIG RØRER OG EN DA VIST PÅ KARTET.

KARTETS INNHOLD

KARTET ER ET DOKUMENTASJON FOR GRUS- OG PUKKRESURSEN
UTBAKET PÅ GRUNNLAG AV EN ENKEL BEFAENG I FELT.
KARTET VISER FOREKOMSTENE SIN BØLGENET, VOLUM, KVALITET,
UTTAK MED RØRER, SØSSE OG FJELL (PROVINGSTÅL). ANSLÄTT VOLYM
ER ALDRI PÅ GRUNNLAG AV ENKEL BEFAENG, MEN PÅ GRUNNLAG AV
GJENNOMSNITT MØTRIGHET, ANSLÄTT ER DERFOR RELATIVT
USIKKER. VOLYMLAGENE VISER SAND- OG GRUSVOLYM
DØRFTET MED ENKEL BEFAENG. DØRFTET MED SALTE, LEIRE
ELLER FJELL OG REPRÆSENTANTER KØP VÆRDEBOLENT TOTALE
VOLYM AV FOREKOMSTENE. ANSLÄTT AREAFOREDLING ER
BASERT PÅ KOSTERSTÅ KOSTER, OG AREAFOREDLINGEN
BEREFLER AVSETNINGER KØP SØR OG APERLIGE. TIL BE-
BYGELSE REGNES ALT PÅ TETTSTÅ STRÅK TIL ENKEL-
STÅNDDE BØLJES. KOMMUNIKASJONSAREAL OG INDUSTRI-
OMRÅDE ER TATT MED BEBOELSE.
ANSLÄTT AV RØRER HANNA, SØLD MÅLT DØ BREKVA-
SETNINGEN PÅ FELTOMRÅDENE I MASSETAK, EVIDENTER I ANDRE
ÅPNE SMTT. FOR MER DETALJERTE OPPLYSNINGER OM
FOREKOMSTENE HENVISSES TIL GRUS- OG PUKKRESURSEN VED NGU.

BRU AV RØRER

KARTET ER ET HÅRFEMDLOG FOR Å OPPÅ EN FORUTSI-
FØRVALING OG UNNTAKING AV VÅRE SAND-, GRUS- OG
PUKKRESURSER. PÅ ET MER DETALJERT KARTLØP PÅ
ABSTANDSHÅNDVÆRLIG KVALITET OG VOLYM, MÅNDET FORNEVAS
OPPDRAGDE INNSPEKSJONER.

FYLKER OG KOMMUNER PÅ KARTET:

Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag
Sør-Trøndelag, Møre og Romsdal

1) ØKE LØPPLIG
2) REDDRENG, ØKE DIGITALISERT.

REFERANSE TIL KARTET:
K. HOLLEN - 14/1 1998
TYDAL 1721-III
RESSURSKART: SAND, GRUS OG PUKK 1:50000
NORGES GEOLGIKKE UNDERSØKELSE

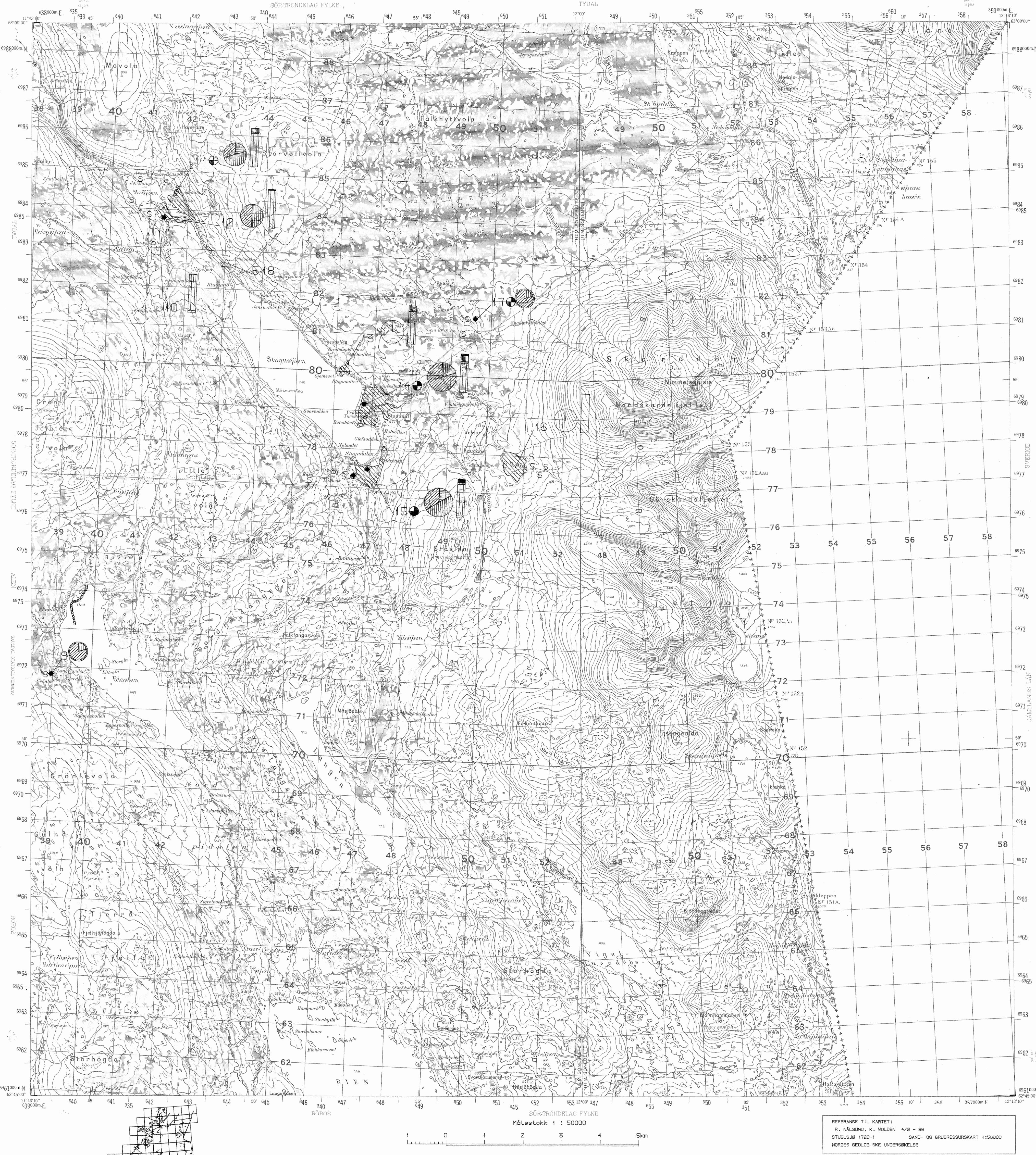
KARTGRUNNLAG: Statens kartverks kart
Mtg. brukstilførsels.

STUGUSJØ

1720-1

SAND- OG GRUSRESSURSKART 1:50000

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE

TEGNFORKLARING

LØSMASSEFOREKOMSTER

- LØSMASSEFOREKOMST
- SAND- OG GRUSFOREKOMST
- ◆ RYGSFORMET SAND- OG GRUSFOREKOMST

- S LITEN SAND- OG GRUSFOREKOMST
- M MORENE
- R UR, SKRED OG FORVITRINGSMATERIALE
- Z STEINTIPP

PRODUKSJON AV KNUSTE STEINMATERIALER FRA FAST FJELL

- ▲ UTTAK MED KONTINERLIG DRIFT
- △ UTTAK MED SPORADISK DRIFT/NEBLAST
- P MULIG UTTAKSMÅRDE FOR KNUSTE STEINMATERIALER

ANDRE OPPLYSNINGER

- ◇ ØRDRÅ MED SHÅ ELLER VANSKELIG AVGRANSBARE FOREKOMSTER

FOREKONSTRUMMER

- HENVISNING TIL FOREKOMST
- PRØVEPUNKT
- ★ UTTAK AV LØSHASSER

ANALYSETYPER

- ⊕ KORNSTØRRELSESFORDELING
- ⊕ MEKANISK STYKE (SPRØHET OG FLISIGHET)
- ⊕ BERGARTS- OG MINERALINNHOLD
- ⊕ ANNEN (BETONG, ABRASJON, O.L.)

ANSLÅTT VOLM

- LØSHASSER, FINNSKOG, HASSER, FINNSKOG, HASSER ELLER FJELL

- > 5 MILL. KUBIKKMETER

- 1 - 5 MILL. KUBIKKMETER

- 0,1 - 1 MILL. KUBIKKMETER

- < 0,1 MILL. KUBIKKMETER

VOLUMANSLAG MANGLER

ANSLÅTT KORNSTØRRELSESFORDELING

SA	BL
SAND(SA)
0,06-2MM	BLOKK(BL)
>25MM
GRUS(G)	STEIN(ST)
2-64MM

ANSLÅTT AREALBRUKSFORDeling i prosent

- MASETAK
- BEBYGELSE OG KOMMUNIKASJONSAREAL
- DYRKET MARK
- SKOG
- ANNET (ÅPEN FASTMARK, MYR, O.L.)

BESKRIVELSE

- DANNELSE AV SAND- OG GRUS I NATUREN
- SAND- OG GRUSERRESKARTET ER ET DOKUMENTASJONSKART FOR GRUNNUTTRYKT UTANLØST PÅ GRUNNLAS AV EN ENKL BEFINNING I FELT. KARTET VISER FOREKOMSTENE AV LØSHASSER, SAMLET OG KVALITET, UTTAK AV LØSHASSER OG KORNSTØRRELSEN. KARTET ER TATT MED EN INSTRUMENTERET GJØRT PÅ GRUNNLAS AV EN AREALBERENSING OG EN ANTATT GJENNOMSNITTIG NYKTIGHET. ANSLÅDET ER DERFOR RELATIVT USIKK. VOLKHAG VESLEN VISER SAMLET GRUSVOLM DER ETTER KARTET ER ANSETT. SAMLET GRUSVOLM ER ELLER FJELL, OG REPRESENTERER IKKE INNSKJEGVIS TOTALT VOLM AV FOREKOMSTENE. ANSLÅTT AREALORDNINGEN ER BASET PÅ KARTET OG FELTBEVÆRSLSEN. BEBYGELSE, OG SKOG, ER SKIST I KARTET OG FELTBEVÆRSLSEN. BEBYGELSE REGNES ALT FRÅ TETTBYGD STRIK TIL ENKELTSTÅende BOLIGER, KOMMUNIKASJONSAREAL OG INDUSTRI-ØRDRÅ TATT MED UNDER BEBYGELSE.

- ANSLÅTT AREALORDNINGEN ER BASET PÅ FELTBEVÆRSLSEN I MASETAK, EVENTUELT I ANDRE SNITT. OPPLYSNINGENE PÅ KARTET ER KNyttet TIL EN PÅLAGT SNITT, OG KARTET ER INNTEKTET PÅ FELTBEVÆRSLSEN OG FOREKOMSTENES NØKKEL TIL UTTAKET STEDT VID NU OG FØLYESKARTKONTRET HVOR FULLSTENDIGE INNSKJEGVIS OPPLYSNINGER ER REGISTRERT OG ARKIVERT.

- KRAT AV SAND- OG GRUSRESSURSKARTET
- KARTET ER ET ALBELØNDELIG FOR Å OPPÅPNE FOR FORVALTNING OG NYTTING AV VÅRE SAND- OG GRUSRESSURSER, FOR EN MER DETALJERT KARTLEGGING AV AVSETNINGENS KVALITET OG VOLM, BØR DET FORETAS OPPFØLGJENDE UNDERSKJELSEL.

- FYLKER OG KOMMUNER PÅ KARTET:
- SØR-TRØNDELAG
- TYDAL, RØROS

- 1) INNE UNDERSKJELSEL
- 2) REGISTRERT, INNE DIGITALISERT